

indrømmer, at ud fra denne Betragtning kunde vi udmærket godt have ført Diskussionen ogsaa her, men det var ikke det Grundlag, vi havde, og derfor var jeg uklar over det. Men jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister er enig i, at det ikke i nogen Maade forrykker saa meget som et Haarsbred i vor Hovedbetragtning af Skattelovene som Helhed. Jeg har med andre Ord regnet de Fordele med, som ere optagne i den første nu svundne 5 Aars Periode, og det gør Ministeren ikke paa dette Tidspunkt.

At Tallene ere komme til at dingle lidt rundt for Ministeren, har jeg i øvrigt et andet Bevis paa, idet Ministeren begyndte med at sige, at i de 6,000 Ejendomme var taget med Rub og Stub, som betalte Skatten. Saa vil den højtærede Minister erindre, at Højbygaards Sukkerfabrik pludselig dukkede op i Form af en Ejendom paa 3—4 Tdr. Hartkorn. Jeg spurgte udtrykkelig: Er Thorshunde-Taage-rup Kommune med? Ja, den er med. Ere alle Skatteydere med? Ja, det er med altsammen. Men saa have vi altsaa Højbygaard Sukkerfabrik, som kun er en lille Ejendom paa 3—4 Tdr. Hartkorn. Nej, sagde den højtærede Minister, den har jeg ikke med. Og hvis vi se efter i Fortrykket, viser det sig, at den højtærede Indenrigsminister paa dette Sted siger følgende mærkelige Ting: I det, jeg har talt om i Dag eller nu i dette Øjeblik — jeg ved ikke, hvilket Udtryk den højtærede Minister brugte —, ere ikke de 19 Kommuner med, men der er kun 5—6. Altsaa: naar den højtærede Indenrigsminister finder Højbygaard Sukkerfabrik belejlig, tage vi den med; finde vi det belejligt at sige, at alle Skatteydere ere med, tage vi dem med, men kommer Højbygaard Sukkerfabrik til at gøre Ulejlighed, tage vi den ikke med. Det var egentlig det, der for mig den Gang var meget mere Kærnen end Spørgsmaalet om den ene Femtedel.

Saa sagde den højtærede Minister, at de 19 Kommuner veje mere, fordi de ere i forskellige Egne, end mine Tal fra den enkelte Egn. Den højtærede Minister tager noget fejl. Det er den sidste Afdeling af mit Materiale, der er fra en bestemt Egn, som jeg selv gør opmærksom paa der kan være visse Ejendommeligheder ved. Men maa jeg oplyse den højtærede Indenrigsminister om, at jeg har gennemgaaet ca. 30,000 Ejendomme — egentlig er Tallet vel 28,000, det er lige-gyldigt — efter et andet og af mig for-ladt Princip, som den højtærede Minister

nu har taget op. Det var langt fra fra nogen enkelt Egn. Det var fra 8 forskellige Egne i Landet, hver vel paa saadant noget som 20 Sogne, jeg tror, det er tilsammen 190 Sogne. Jeg har der blandt andet som repræsenterende den Del gennem-gaaet hele Øen Falster. Paa Fyen har jeg en Trekant af omtrent samme Størrelse som Falster mellem Assens, Odense og Middelfart, for Sjælland Tudse-Merløse Herred og Partiet deroppe, og saadan er det delt hele Landet over med tilsvarende 5 Partier rundt omkring i Jylland. Altsaa, Spørgsmaalet om, at hele mit Materiale skulde være lokaliseret til en enkelt Egn, passer ikke i nogen Maade, det er netop valgt for at komme om ad det, som jeg anser for at være det typiske for de forskellige Egne.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at ogsaa han tror, at naar vi komme til at tale sammen om det i Udvalget — selvfølgelig kan mit Materiale ses fra forskellige Sider, ligesom jeg hævder, at den højtærede Ministers Materiale kan ses fra forskellige Sider —, kan det godt være, at vi blive enige om noget. Jeg tænker ikke just i Øjeblikket paa, at vi blive enige om Ændringer i eller Forkastelse af dette Lovforslag, men at vi blive enige om Hovedlinierne, som have gjort sig gældende i Forskydningen ved Overgangen fra Hartkornsskat til Ejendomsskyld. Ja, jeg har egentlig ogsaa Indtrykket af, at vi ere ved at blive enige, og Enigheden, tror jeg, vil komme til at ligge paa det Punkt, som den højtærede Indenrigsminister gengiver med følgende Udtalelser, der begynde nederst Sp. 2761. Jeg finder ikke Grund til ligefrem at læse dem op, men Hovedindtrykket af det, den højtærede Minister siger der, er, at saa vidt han da havde forstaaet mig, var jeg klar over, at det var denne Mellemgruppe af Ejendomme fra 1 til 2 Tdr. Hartkorn — der blev nævnt fra 4,000 til 24,000 Kr., det er i øvrigt mine Grænser —, der havde lidt mest relativ Uret ved Overgangen. Ja, det er jeg i højeste Grad vis paa, thi det er netop det, jeg har sagt, men det glæder mig, at den højtærede Minister nu er klar over, at det er paa det Punkt, vi maa mødes, thi der ligger Hovedskavanken. Saa føjer den højtærede Indenrigsminister ganske vist umiddelbart efter til, at det er denne Mellemgruppe, der rammes for Landbrugets Vedkommende, men at der ogsaa er mange smaa Haandværkere og den Slags Folk, som maa komme ind under denne Gruppe. Ja, det ere vi aldeles ikke uenige om, der